

[Carsten Andersen]

opmærksomhed fra lovgivningens side. For-sømmelighed på dette punkt er af skæbnesvan-ger betydning for statens tilstand, og opdragel-sen må indrettes efter statens konstitution.

Men hvordan opdrager vi så i Danmark vore unge til demokratisk ansvar, til demokratisk deltagelse i beslutningsprocesser om deres egne forhold i skolen, på boligområdet, i institu-tionerne, i uddannelsen, i kulturlivet og på ar-bejdspladsen? Jeg skal ikke trække tiden ud her, men vi kender svaret: at der de fleste for ikke at sige alle disse steder ikke gives de unge mange muligheder for at deltage i beslutnings-processen på en sådan måde, at de unge er medansvarlige for de ting, der sker i institu-tionerne. Der er en kløft mellem de unges evner til at påtage sig et ansvar og de faktiske mulighe-der, de får for at vise evnerne. Denne kløft er også en kløft mellem de ældre og de yngre ge-nerationer. Kløften står vi over for lige præcis i denne debat. Der er måske ikke noget at sige til, at de unge har mistet tilliden til voksnes vilje til at være demokratiske.

60 pct. af bistandsklienterne er under 30 år. 44 pct. er under 24 år, og der er omkring 250.000 uddannelsesløse, det vil sige unge, som inden for de sidste 10 år har forladt skolen uden at gennemføre en erhvervs-givende uddannelse, og det ved vi er det samme som at være uden for det teknologiske arbejdsmarked. Hver gang denne gruppe unge rejser sig for at blive hørt, bliver den afvist under henvisning til landets økonomi. Her er måske en af årsagerne til, at mange unge opfatter politikere som dårlige bogholdere for et regnskab, der aldrig går op, og hvor skylden for underskuddet altid lægges på dem, der aldrig har haft indflydelse.

BZ-bevægelsen i København bliver opfattet som et ekstremt tilfælde af sammenstød mellem grupper af unge og samfundet. Det er det langt-fra. Landet over sker der hver dag små og store sammenstød mellem unge og samfundet. Hver dag har sin lille eller store protest imod afvis-ningen af udstødte gruppers behov. Man afvi-ser at betragte unges stigende selvmordshyp-pighed som en protest. Man afviser at betragte den stigende anvendelse af narkotika, speed og alkohol som en protest. Man afviser at have medansvar for den stadig stigende egoistiske holdning. Vi skal ikke være ansvarlige for deres handlinger, men vi skal være ansvarlige for grundlaget for deres handlemuligheder, og det

er med det som udgangspunkt, at vi skal be-kæmpe den stigende BZ-vold.

Er der politisk vilje til at finde andre veje til løsning af BZ-problemerne? Vi kan ikke fortsat regne med, at BZ'erne fornuftigt undgår de sto-re konfrontationer. Hvem var det, som forlod klosteret i Abel Cathrines Gade, mens politiet opmarcherede flere hundrede betjente uden-for? Hvem var det, som forlod Allostria igennem en tunnel, mens politiet stod med omkring 1.000 mand udenfor? Og hvem var det, som si-vede ud fra Ryesgade, mens politidirektøren forhandlede med Farum Kaserne om at låne militært udstyr? Der var i Ryesgade skabt løs-ningsmuligheder, som faldt på gulvet på grund af manglende politisk evne og demokratisk an-svarlighed i den københavnske borgerrepræ-sentation.

I denne debat må jeg også efterlyse, hvor Ungdomsboligfonden er henne. Vi skulle her, et år efter dens vedtagelse, have haft den første rapport om fondens virke for ungdomsboliger. Den har endog endnu ikke fået etableret en be-styrelse – netop en fond, som skulle have spillet en aktiv rolle i ungdomsboligproblematikken. I Peder Hvitfeldts Stræde-besættelsen så vi en gruppe unge, som i næsten alle detaljer fulgte de regler, der var opstillet for at få huset lavet om til ungdomsboliger. Hvad så vi? Huset blev af den etablerede fagbevægelses pensionskas-ser solgt til en forening, som overhovedet ikke drømmer om at gøre noget for at få ungdoms-boliger. Ungdomsboligfonden sov, som den også sover i dag.

Dette indlæg skal ikke opfattes som forsvar for BZ'ernes handlinger. Her er vi ikke enige, men vi er enige i det mål, de kæmper for, nem-lig en afgørende indflydelse på deres egne livs-muligheder. For at komme med et konstruktivt forslag til, at Folketinget involverer sig dybere end til en debat på det plan, som hr. Knud Lind befinder sig på, skal jeg på SF's vegne fremsæt-te følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget nedsætter et udvalg på 9 med-lemmer, der skal undersøge mulighederne for initiativer, der kan fjerne baggrunden for de ak-tuelle BZ-problemer.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 2).